

การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบเนิบช้าของจังหวัดภูเก็ต เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวจีนและรัสเซีย

เฉลิมพร วรพันธ์กิจ^{1*} พรรณวดี กิตติอุดมรัตน์²

เอกพล วงศ์เสวี² และกมลวรรณ กิตติอุดมรัตน์²

¹คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

²คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

*Corresponding author: chalermphorn.w@pkru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานการณ์การท่องเที่ยวแบบเนิบช้าของจังหวัดภูเก็ตจากนักท่องเที่ยวจีนและรัสเซีย รวมทั้งกำหนดแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบเนิบช้าของจังหวัดภูเก็ตในการรองรับนักท่องเที่ยวจีนและรัสเซีย โดยใช้การวิจัยแบบผสมผสาน เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถามกับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวรัสเซีย จำนวน 405 คน และใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จำนวน 16 คน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์โดยจำแนกข้อมูลและเปรียบเทียบข้อมูล ผลการศึกษา พบว่านักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวรัสเซียเป็นเพศชาย ช่วงอายุ 34 - 53 ปี เดินทางมากับเพื่อน มีจำนวนวันท่องเที่ยวโดยเฉลี่ย 12 วัน ส่วนใหญ่เข้าพักโรงแรม ได้รับข่าวสารสถานที่ท่องเที่ยวแบบเนิบช้าจังหวัดภูเก็ตจากเว็บไซต์ มีรูปแบบการท่องเที่ยวด้วยตนเอง มีค่าใช้จ่ายต่อวันมากกว่า 5,000 บาท ส่วนใหญ่เดินทางไปแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติทางทะเล นอกจากนี้มีลักษณะการท่องเที่ยวแบบเนิบช้าในด้านการทำกิจกรรมท่องเที่ยวที่ไม่เร่งรีบ รองลงมาด้านการปรุงอาหารที่ประณีต สำหรับแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบเนิบช้าของจังหวัดภูเก็ต โดยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ควรช่วยกันพัฒนาการท่องเที่ยวแบบเนิบช้าในลักษณะแบบบูรณาการ ตามบทบาทหน้าที่และอำนาจที่มีตามกฎหมาย เช่น พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน การเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชน พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน ตั้งศูนย์บริการข้อมูลและความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว มาตรการ ติดตาม และตรวจสอบการรักษาความปลอดภัย

คำสำคัญ : 1. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบเนิบช้า 2. นักท่องเที่ยวชาวจีน 3. นักท่องเที่ยวชาวรัสเซีย 4. จังหวัดภูเก็ต

Slow tourism in Phuket: Developing travel destinations for Chinese and Russian tourists

Chalermphorn Worraphantakit^{1*}, Phanwadee Kittiudomrat²,
Ekkaphon Wongsaree² and Kamonwan Kittiudomrat²

¹*Faculty of Humanities and Social Sciences, Phuket Rajabhat University,
Phuket 83000, Thailand*

²*Faculty of Management Sciences, Phuket Rajabhat University
Phuket 83000, Thailand*

**Corresponding author: chalermphorn.w@pkru.ac.th*

Abstract

This research article aimed to study the situation of Slow Tourism in Phuket from Chinese and Russian tourists. Including to determine the guidelines for the development of Phuket's slow tourism destination in Phuket for Chinese and Russian tourists. The mixed - method is used in the research to gather the quantitative data by questionnaires to Chinese and Russian tourists which tally 405 persons. And the qualitative data are collected through 16 persons. The data were analyzed in percentage, mean and standard deviation while qualitative data were analyzed through data classification and comparison. The study found that Chinese and Russian tourists are mostly males aged between 34 - 53 years (Gen X) travelled with friends. The average stay in hotel's Phuket are 12 days. They received news of a slow tourist destination in Phuket from a website in a pattern of self-tour. It costs 5,000 baht per day, more than most tourist attractions are marine. In addition, Chinese and Russian tourists mainly focus on slow activity, followed by side to cook elaborate (slow food). For the slow development of tourist attractions in Phuket by government agencies, the private sector and the public sector should help develop slow tourism in an integration manner according to the roles, duties and powers of law such as developing and improving the infrastructure and landscape of various tourist attractions Promote community-based tourism, Adding value to community products, Developing personnel in community-based tourism, Set up information and convenience centers for tourists, Measures follow up and check for security.

Keywords: 1. Slow tourism destination 2. Chinese tourists 3. Russian tourists 4. Phuket Province

บทนำ

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีบทบาทความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศไทยเป็นอย่างมาก ซึ่งก่อให้เกิดการลงทุน การจ้างงาน และการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น ขณะเดียวกันแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (ค.ศ. 2017 - 2021) ได้ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวในประเทศไทย ซึ่งปรากฏอยู่ในยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน (Office of the National Economic and Social Development Council, 2016: 82) ขณะที่สถานการณ์การท่องเที่ยวภาคใต้ของประเทศไทยในปี ค.ศ. 2016 พบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในภาคใต้ จังหวัดภูเก็ตยังคงสูงเป็นอันดับ 1 ของภาคใต้ โดยมีจำนวน 3,952,346 คน สัดส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่มาจากประเทศจีนมากที่สุด จำนวน 1,462,576 คน รองลงมาคือ ประเทศรัสเซีย จำนวน 527,507 คน (Tourism Authority of Thailand Intelligence Center, 2016: 1) จังหวัดภูเก็ตเป็นเกาะขนาดใหญ่อันดับหนึ่งของประเทศ พื้นที่ประมาณ 543 ตารางกิโลเมตร โอบล้อมด้วยน้ำทะเลสีเขียวมรกต และมีหาดทรายขาวเนียน เหมาะแก่การพักผ่อน รวมทั้งยังเอื้อต่อการทำกิจกรรมในทะเล และริมทะเล นอกจากนี้ภูเก็ตยังมีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติทางบก เช่น เขาพระแก้ว น้ำตกโดนไทร แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ เช่น วัดฉลอง วัดพระทอง แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เช่น อาคารเก่าแก่สไตล์ชิโนโปรตุกีส แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น ภูเก็ตแฟนตาซี ฟาร์มจระเข้ ภูเก็ตยังประกอบไปด้วยแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย หากนักท่องเที่ยวใช้เวลาอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวได้ยาวนานขึ้นจะส่งผลให้จังหวัดภูเก็ตมีรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติเป็นจำนวนมาก และยังส่งผลดีให้กับธุรกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมากมาย ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึกในภูเก็ต ทั้งนี้การท่องเที่ยวแบบเนิบช้าหรือแบบไม่รีบเร่ง คือ การที่นักท่องเที่ยวได้เดินทางไปท่องเที่ยวเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งสัปดาห์ และเลือกสถานที่ท่องเที่ยวที่ไม่จำเป็นต้องมีชื่อเสียงหรือเป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไป แต่เป็นการเลือกที่จะไปเที่ยวในแหล่งที่มีการเรียนรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตชุมชนท้องถิ่น และประเพณีต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้นักท่องเที่ยวมีความสุขกับประสบการณ์ที่จริงแท้ของการอยู่ในสถานที่นั้น ๆ จากความสำคัญของการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต

ข้างต้นที่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาในจังหวัดภูเก็ตเป็นจำนวนมาก และแนวคิดการท่องเที่ยวแบบเนิบช้า นั้น มีบทบาทอย่างมากต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของจังหวัดภูเก็ตและประเทศชาติ ซึ่งเป็นเรื่องเร่งด่วนและมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ทางคณะผู้วิจัยจึงมุ่งทำการศึกษการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบเนิบช้าของจังหวัดภูเก็ต เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวจีนและรัสเซีย การศึกษาวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวชาวจีนและรัสเซียมาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตนานยิ่งขึ้น ส่งผลให้รายได้กระจายสู่ธุรกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสถานการณ์การท่องเที่ยวแบบเนิบช้าของนักท่องเที่ยวจีนและรัสเซียที่ได้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต
2. เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบเนิบช้าของจังหวัดภูเก็ตในการรองรับนักท่องเที่ยวจีนและรัสเซีย

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดการวิจัย

1. ความหมายของการท่องเที่ยวแบบเนิบช้า (slow tourism) Homchuen (2010: 1) กล่าวว่า การท่องเที่ยวแบบเนิบช้า เป็นอีกคำหนึ่งที่เกิดขึ้นจากความเคลื่อนไหวเนิบช้า (slow movement) ที่ถูกก่อตั้งขึ้นบนวิธีการเดินทางที่ตรงข้ามกับรูปแบบที่เรียกว่า "must see" trips แต่เน้นการพำนักในระยะเวลาสั้นในจุดหมายปลายทางหนึ่งแห่ง ใช้เวลาอย่างสบาย ๆ เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับชุมชนท้องถิ่น และประเพณีต่าง ๆ ในเชิงลึกมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Kumphangsirichai (2011: 40) ได้กล่าวถึง การท่องเที่ยวแบบเนิบช้า คือ การท่องเที่ยวที่ไม่ได้เลือกสถานที่ท่องเที่ยวว่าจะต้องเป็นสถานที่ที่มีชื่อเสียง เป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไป แต่เป็นการเลือกที่จะไปเที่ยวในแหล่งที่มีการเรียนรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตชุมชน ได้ประกอบอาหารรับประทานเอง การได้ใช้รูปแบบการดำเนินชีวิตที่ไม่ได้เร่งรีบกับเวลา ได้เรียนรู้การดำเนินชีวิตของผู้คนในแหล่งที่เข้าไปพำนัก ได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับชุมชนตามประเพณี หรือการดำเนินชีวิตที่เป็นอยู่ และพำนักอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวอย่างน้อยเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์หรือมากกว่า ขณะที่ Yuphet (2012: 5) มองว่าการท่องเที่ยวแบบเนิบช้า คือ การที่

นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสที่จะได้ปรับเปลี่ยนมุมมองของตนเอง และมีความเข้าใจในความแตกต่างที่ได้เรียนรู้จากธรรมชาติและวิถีชีวิตของชุมชนรวมถึงวัฒนธรรมในสถานที่ท่องเที่ยว นั้น ๆ โดยสิ่งแวดล้อมทางการท่องเที่ยวดังกล่าวไม่ใช่แค่สิ่งที่มองเห็นโดยสายตาเท่านั้น แต่หมายถึงสิ่งที่สัมผัสได้โดยประสาทสัมผัสทั้งห้า กล่าวโดยสรุป การท่องเที่ยวแบบเนิบช้า (slow tourism) หมายถึง การที่นักท่องเที่ยวได้เดินทางไปท่องเที่ยวเป็นเวลานานไม่น้อยกว่าหนึ่งสัปดาห์ และเลือกสถานที่ท่องเที่ยวที่ไม่จำเป็นต้องมีชื่อเสียงหรือเป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไป แต่เป็นการเลือกที่จะไปเที่ยวในแหล่งที่มีการเรียนรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตชุมชนท้องถิ่น และประเพณีต่าง ๆ

2. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบเนิบช้าของจังหวัดภูเก็ต เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวจีนและรัสเซีย จังหวัดภูเก็ตเปรียบเสมือนเป็นไข่มุกแห่งอันดามัน เมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงไปทั่วโลก ในด้านความสวยงามของทิวทัศน์ และหาดทราย น้ำทะเลสีฟ้าใส รวมทั้งเป็นเกาะใหญ่ที่สุดของประเทศไทยในทะเลอันดามัน กล่าวคือ จังหวัดภูเก็ต (The Office of Strategy Management Andaman, 2018; Tourism Authority of Thailand, 2018) อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ 862 กิโลเมตร มีเนื้อที่ที่เป็นพื้นดินประมาณ 543 ตารางกิโลเมตร จังหวัดภูเก็ตเป็นเกาะทั้งจังหวัด ความยาวของเกาะยาวจากเหนือไปใต้ มีความยาว 48 กิโลเมตร และมีส่วนกว้างจากตะวันออกไปตะวันตก 21 กิโลเมตร ประกอบด้วยเกาะบริวาร 39 เกาะ ถ้าวรวมเกาะบริวารแล้ว จังหวัดภูเก็ตจะมีพื้นที่มากกว่าประเทศสิงคโปร์ แต่ถ้าวรวมเฉพาะตัวเกาะภูเก็ต มีพื้นที่เล็กกว่าตัวเกาะภูเก็ตโดยล้อมด้วยน้ำทะเลสีเขียวมรกตและมีหาดทรายขาวเนียน เหมาะแก่การพักผ่อน รวมทั้งยังเอื้อต่อการทำกิจกรรมในทะเลและริมทะเล ความโดดเด่นของชายทะเลและกลุ่มเกาะในภูเก็ตเกิดจากภูมิประเทศที่เป็นชายฝั่งทะเลลดตัว พื้นที่ส่วนที่ต่ำจะจมอยู่ใต้น้ำ ปรากฏเฉพาะยอดสูงแหลมล้อมน้ำเหนือผิวทะเลเป็นกลุ่มเกาะ เป็นพื้นที่ที่มีความสวยงามไปทั่วเกาะภูเก็ต ทั้งนี้จังหวัดภูเก็ตมี 5 แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ได้แก่ 1) แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติทางทะเลของจังหวัดภูเก็ต เช่น หาดราไวย์ หาดบางเทา หาดสุรินทร์ หาดกมลา หาดกะตะ หาดไม้ขาว หาดกะรน หาดกะหลิม หาดในทอน หาดในหาน หาดป่าตอง หาดในยาง หาดลาหยัน เกาะไหลน เกาะรังใหญ่ เกาะเฮ เกาะนาคา น้อย เกาะมะพร้าว เกาะราชา เกาะสิเหร่ เกาะไม้ท่อน

อ่าวฉลอง อ่าวบางเทา 2) แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติทางบกเช่น เขาพระแทว เขาขาด น้ำตกโตนไทร น้ำตกบางแป ป่าชายเลนบ้านบางโรง แหลมพรหมเทพ แหลมพันวา 3) แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เช่น ศาสนสถาน (วัดฉลอง วัดพระทอง) อนุสาวรีย์ท้าวเทพกษัตรี และท้าวศรีสุนทร ชุมชนเมืองเก่าภูเก็ต ชุมชนป่าคลอก ชุมชนบางโรง ชุมชนบ้านไม้ขาว ชุมชนกมลา ชุมชนประมงบ้านราไวย์ ชุมชนบ้านคณที ชุมชนกระทุ้ง 4) แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เช่น รีสอร์ท/โรงแรมเพื่อสุขภาพ (สุโข สป่า วัฒนธรรม และสุขภาพ รีสอร์ท) ร้านบริการสปา (สปาบ้านบางคณที) โรงยิม/สถานที่ออกกำลังกาย (สุมาลีบ็อกซิ่งยิม) 5) แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น ภูเก็ตแฟนตาซี สยามนิรมิตภูเก็ต สวนสาธารณะ (สะพานหิน) พิพิธภัณฑ์ (เพอรานากัน ภูเก็ตไทยหัว) เอลเฟ่น จังเกิ้ล แซงซัวร์ ภูเก็ต

เมื่อนักท่องเที่ยวใช้เวลาอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวที่ได้ยาวนานขึ้นจะส่งผลให้จังหวัดภูเก็ตมีรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเป็นจำนวนมาก และยังส่งผลดีให้กับธุรกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมากมายไม่ว่าจะเป็นธุรกิจที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึกในจังหวัดภูเก็ต คณะผู้วิจัยจึงได้ประยุกต์ใช้แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแบบเนิบช้า (slow tourism) ของ Tongsong (2014: 5-9) ที่ได้กล่าวถึงลักษณะการท่องเที่ยวแบบเนิบช้า 10 ประการ หรือ 10S มาประกอบการศึกษาสถานการณ์การท่องเที่ยวแบบเนิบช้าของนักท่องเที่ยวจีน และรัสเซียที่ได้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งมีรายละเอียด ได้แก่ 1) ด้านการทำกิจกรรมท่องเที่ยวที่ไม่เร่งรีบ (slow activity) ได้แก่ กิจกรรมท่องเที่ยวแบบไม่เร่งรีบเกินไป กิจกรรมการท่องเที่ยวเน้นไปที่การพักผ่อน เน้นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ไม่อันตราย 2) ด้านการเดินทางหรือขนส่งที่ไม่เร่งรีบ (slow logistic) ได้แก่ ความปลอดภัยในการเดินทาง เน้นพาหนะที่ประหยัดพลังงาน เช่น จักรยาน เน้นระบบขนส่งมวลชน เช่น รถโดยสาร เรือเฟอร์รี่ เน้นพาหนะของคนในท้องถิ่น 3) ด้านการปรุงอาหารที่ประณีต (slow food) ได้แก่ อาหารมีคุณภาพ สด สะอาด และปลอดภัย รับประทานอาหารพื้นเมืองของคนในท้องถิ่น เลือกซื้อผักผลไม้ท้องถิ่นขณะท่องเที่ยว 4) ด้านการพักรมระยะเวลา (slow stay) ได้แก่ พักค้างแรมในแต่ละสถานที่ท่องเที่ยวมากกว่า 1 คืน เน้นพักผ่อนท่ามกลางธรรมชาติ เน้นพักผ่อนท่ามกลางชุมชนท้องถิ่น 5) ด้านสถานที่ท่องเที่ยวเป็นชุมชนหรือเมืองขนาดเล็ก (slow place/city) ได้แก่

เน้นการเที่ยวเมืองขนาดเล็ก เงียบสงบ ท่องเที่ยวตามสถานที่ที่มีวิถีชีวิตของผู้คนในท้องถิ่น ผู้คนในชุมชนออร์ธาตีย์ไม่ตรีตี 6) ด้านการใช้จ่ายที่สมควรจ่าย (slow money) ได้แก่ อุดหนุนสินค้าและบริการจากคนในท้องถิ่น เลือกซื้อสินค้าและบริการจากผู้ขายที่ไม่เอาเปรียบ สินค้าและบริการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 7) ด้านการพัฒนา (slow development) ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวที่คงสภาพเดิมของพื้นที่ไว้ สถานที่ท่องเที่ยวไม่เปลี่ยนแปลงมากหลังการพัฒนา การพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม 8) ด้านที่พักมีความสงบ สะอาด และปลอดภัย (slow accommodation) ได้แก่ สถานที่พักแรมมีความสงบ สะอาด และปลอดภัย สถานที่พักแรมใกล้ธรรมชาติ และวิถีชีวิตผู้คนที่ท้องถิ่น สถานที่พักแรมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 9) ด้านการท่องเที่ยวท่ามกลางความสงบในธรรมชาติ และวิถีชีวิตความเป็นชนบท (slow life) ได้แก่ กิจกรรมท่องเที่ยวที่ไม่สามารถทำได้ในเมืองใหญ่ ท่องเที่ยวท่ามกลางความดั้งเดิมของพื้นที่ ท่องเที่ยวเน้นการสัมผัสวิถีชีวิตผู้คนที่ท้องถิ่น และ 10) ด้านการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบประหยัดพลังงาน (slow energy) ได้แก่ กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ประหยัดพลังงาน กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สนับสนุนผู้ประกอบการที่อนุรักษ์พลังงาน

ขณะที่นักท่องเที่ยวชาวจีนและรัสเซียเดินทางเข้ามาในจังหวัดภูเก็ตจำนวนมาก เป็นอันดับ 1 ของภาคใต้ โดยมีจำนวน 3,952,346 คน สัดส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่มาจากประเทศจีนมากที่สุด จำนวน 1,462,576 คน รองลงมา คือ ประเทศรัสเซีย จำนวน 527,507 คน (Tourism Authority of Thailand Intelligence Center, 2016: 1) และจังหวัดภูเก็ตมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย หากมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าว จะส่งผลให้เกิดการท่องเที่ยวภายในจังหวัดภูเก็ตที่ยั่งยืนในอนาคต รวมทั้งช่วยพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของจังหวัดภูเก็ต และประเทศชาติ

ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงนำกรอบแนวคิด และการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพของกรรมการท่องเที่ยว มากำหนดเป็นแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบเนิบช้าของจังหวัดภูเก็ต เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวจีนและรัสเซีย โดยนำ 1) กรอบแนวคิด และเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (Department of Tourism, 2014a: 3-4) นำมาประยุกต์ใช้กับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติทางทะเล และทางบกแบบ

เนิบช้าของจังหวัดภูเก็ต 2) กรอบแนวคิดและเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ (Department of Tourism, 2014c: 3-4) และทางวัฒนธรรม (Department of Tourism, 2014d: 5-7) นำมาประยุกต์ใช้กับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมแบบเนิบช้าของจังหวัดภูเก็ต 3) กรอบแนวคิดและเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ (Department of Tourism, 2014b: 3) นำมาประยุกต์ใช้กับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นแบบเนิบช้าของจังหวัดภูเก็ต ทั้งนี้คณะผู้วิจัยได้สรุปองค์ประกอบร่วมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในภาพรวม จำแนกตามประเภทแหล่งท่องเที่ยว ดังแสดงในตารางที่ 1 เพื่อนำมากำหนดเป็นแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบเนิบช้าของจังหวัดภูเก็ต เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวจีนและรัสเซีย ซึ่งประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ 1) ด้านศักยภาพในการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในทุกประเภทได้ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ช่วยให้แหล่งท่องเที่ยวเป็นที่น่าดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาได้ ซึ่งประกอบไปด้วยเกณฑ์ร่วม ได้แก่ ความเป็นเอกลักษณ์ด้านวิถีชีวิต/ภูมิปัญญา/ความคิดสร้างสรรค์/ความทันสมัยของสถานที่ท่องเที่ยว ความน่าสนใจของสถานที่ท่องเที่ยว/กิจกรรม ชื่อเสียงและการเป็นที่ยอมรับของสถานที่ท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวที่มีคุณค่าต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนท้องถิ่น ความสะดวกในการเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว เช่น สภาพถนน ความลาดชัน ความคดเคี้ยวของเส้นทาง ความสามารถในการให้บริการท่องเที่ยว เช่น บริการได้ตลอดทั้งปี 2) ด้านคุณค่าของแหล่งธรรมชาติ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติทางทะเล และทางบกได้ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อระบบนิเวศ และความสำคัญต่อมนุษย์ ทั้งจากการเข้าไปใช้ประโยชน์จากแหล่งธรรมชาติ คุณค่าทางด้านการเรียนรู้ และคุณค่าทางด้านจิตใจ ซึ่งประกอบไปด้วย เกณฑ์ร่วม ได้แก่ ความหลากหลายของระบบนิเวศบริเวณรอบ ๆ ความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ ความสวยงามทางกายภาพและภูมิทัศน์ สถานที่ท่องเที่ยวที่เสี่ยงต่อการถูกทำลายโดยมนุษย์ สถานที่ท่องเที่ยวที่เสี่ยงต่อการถูกทำลายจากภัยธรรมชาติ 3) ด้านศักยภาพในการพัฒนาและรองรับการท่องเที่ยว สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในทุกประเภทได้ โดย

องค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีส่วนช่วยเสริมแหล่งท่องเที่ยวขึ้น ๆ ให้มีความสำคัญ มีความเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว ขณะเดียวกันแหล่งท่องเที่ยวต้องมีศักยภาพในการรองรับด้านท่องเที่ยว ซึ่งประกอบไปด้วยเกณฑ์ร่วม ได้แก่ จำนวนกิจกรรมท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยว มาตรการความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว เช่น สีน้ำมิ กระแสน้ำ รุนแรง น้ำท่วม โจร โรคภัย สิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน เช่น น้ำ ไฟฟ้า ถนน สุขา ที่จอดรถสาธารณะ พื้นที่เพื่อการนั่งพักผ่อนของนักท่องเที่ยว ความสะอาดบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว ป้ายบอกทิศทางที่ชัดเจนตามจุดต่าง ๆ หน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรท้องถิ่น ร่วมกันพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และ 4) ด้านการบริหารจัดการ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

เที่ยวในทุกประเภทได้ ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวแต่ละประเภท ต้องมีความสามารถในการควบคุม ดูแล การดำเนินงาน การจัดการแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งประกอบไปด้วยเกณฑ์ร่วม ได้แก่ กำหนดเขต ช่วงเวลา และจำนวนนักท่องเที่ยวต่อการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยว ระบบการจัดการของเสียที่มีประสิทธิภาพ กิจกรรมการท่องเที่ยวไม่ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรม การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว และการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยว นักท่องเที่ยว และชุมชน ศูนย์บริการที่ให้ข้อมูล และความสะอาดแก่นักท่องเที่ยว ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ชุมชนมีรายได้จากการทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น การนำเที่ยว อาหาร และสินค้าพื้นเมือง

ตารางที่ 1 สรุปลงค์ประกอบการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในภาพรวมจำแนกตามประเภทแหล่งท่องเที่ยว

ธรรมชาติทางทะเล	ธรรมชาติทางบก	ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม	เชิงสุขภาพ	มนุษย์สร้างขึ้น	องค์ประกอบร่วม
- ด้านคุณค่าของแหล่งธรรมชาติ	- ด้านคุณค่าของแหล่งธรรมชาติ	- ด้านศักยภาพในการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว	- ด้านศักยภาพในการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว	- ด้านศักยภาพในการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว	- ด้านศักยภาพในการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว - ด้านคุณค่าของแหล่งธรรมชาติ*
- ด้านศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยว	- ด้านศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยว	- ด้านศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยว	- ด้านศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยว	- ด้านศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยว	- ด้านศักยภาพในการพัฒนาและรองรับการท่องเที่ยว
- ด้านการบริหารจัดการ	- ด้านการบริหารจัดการ	- ด้านการบริหารจัดการ	- ด้านการบริหารจัดการ	- ด้านการบริหารจัดการ	- ด้านการบริหารจัดการ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. **ระเบียบการวิจัยใช้แบบผสมผสาน (mixed method)** โดยนำการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) ใช้ในการศึกษาและค้นคว้าร่วมกับ การวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) เพื่อสนับสนุนผลการวิจัยที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ และได้ข้อสรุปตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่ตั้งไว้

2. **พื้นที่ในการวิจัย** ทำการศึกษาในพื้นที่แต่ละแหล่งการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติทางทะเล แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติทางบก แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น

3. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คณะผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลจำนวน นักท่องเที่ยวชาวจีนและรัสเซียที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต ในปี ค.ศ. 2016 โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม (sample size) ตามสูตรของ Yamane (1973: 727) ซึ่งได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม จำนวน 400 คน และกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวได้ท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งสัปดาห์ หลังจากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multi-stage sampling) ดังนี้

1) สุ่มตัวอย่างโดยกำหนดสัดส่วน (proportional allocation) โดยนำขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม จำนวน 400 คน มาแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ตามสัดส่วนประชากรของแต่ละกลุ่ม เมื่อคำนวณแล้วได้กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวจีนจำนวน 294 คน และนักท่องเที่ยวชาวรัสเซีย จำนวน 106 คน เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวมี 5 ประเภท เพื่อความเหมาะสมในการศึกษา คณะผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวจีนจำนวน 300 คน และนักท่องเที่ยวชาวรัสเซีย จำนวน 105 คน

2) จำแนกกลุ่มตัวอย่างเป็นชั้นภูมิ (stratum) โดยนำจำนวนคนที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างโดยกำหนดสัดส่วน (proportional allocation) จำนวน 405 คน (นักท่องเที่ยวชาวจีนจำนวน 300 คน และนักท่องเที่ยวชาวรัสเซีย จำนวน 105 คน) มาแบ่งย่อยภายในของแต่ละประเภทแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต ได้แก่ (1) แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติทางทะเล (นักท่องเที่ยวชาวจีน 60 คน และรัสเซีย 21 คน), (2) แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติทางบก (นักท่องเที่ยวชาวจีน 60 คน และรัสเซีย 21 คน), (3) แหล่ง

ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม (นักท่องเที่ยวชาวจีน 60 คน และรัสเซีย 21 คน), (4) แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (นักท่องเที่ยวชาวจีน 60 คน และรัสเซีย 21 คน) และ (5) แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น (นักท่องเที่ยวชาวจีน 60 คน และรัสเซีย 21 คน)

3) สุ่มตัวอย่างแบบกำหนดโควตา (quota sampling) โดยกำหนดจำนวนสถานที่ท่องเที่ยวในแต่ละแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตแหล่งละ 3 สถานที่ท่องเที่ยว หลังจากนั้นทำการสุ่มแบบง่าย (simple random sampling) กับสถานที่ท่องเที่ยวในแต่ละแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต โดยให้แต่ละหน่วยมีโอกาสถูกเลือกเท่ากันหมดทุกหน่วย ซึ่งใช้วิธีการจับฉลากแบบใส่กลับ (sampling with replacement) ให้ครบตามจำนวนสถานที่ท่องเที่ยวในแต่ละแหล่งท่องเที่ยว หลังจากนั้นทำการสุ่มแบบบังเอิญจากนักท่องเที่ยวชาวจีนและรัสเซียในแต่ละประเภทแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตจนครบตามจำนวน เมื่อทำการคำนวณแล้วได้กลุ่มตัวอย่างตามนักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวรัสเซียในแต่ละสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต ดังตารางที่ 2

5) หลังจากนั้นทำการสุ่มแบบบังเอิญกับนักท่องเที่ยวชาวจีนและรัสเซียในแต่ละสถานที่ท่องเที่ยวจำแนกตามแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตจนครบตามจำนวน

3.2 ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวแทนผู้บริหารของโรงแรม และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบเนียบซ้ำในจังหวัดภูเก็ต ใช้วิธีการเลือกตามกลุ่ม (stratified purposive sampling) โดยเลือกตัวแทนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากแต่ละกลุ่มมาเป็นผู้ให้ข้อมูล (Chirawatkun, 2009: 114) ทั้งนี้ใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 16 คน ได้แก่

1) ตัวแทนผู้บริหารการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภูเก็ต สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดภูเก็ต สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล

2) ตัวแทนภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวแบบเนียบซ้ำในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 8 ท่าน ได้แก่ ตัวแทนผู้บริหารธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจที่พักแรม ธุรกิจสปา ธุรกิจจำหน่ายสินค้า และของที่ระลึก

ตารางที่ 2 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวรัสเซียที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามการแบ่งชั้นภูมิ

ที่	สถานที่ท่องเที่ยว	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง		
		ชาวจีน	ชาวรัสเซีย	รวม
	แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติทางทะเล	60	21	81
1	หาดราไวย์	20	7	27
2	หาดป่าตอง	20	7	27
3	เกาะโลหลง	20	7	27
	แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติทางบก	60	21	81
1	เขาขาด	20	7	27
2	น้ำตกบางแป	20	7	27
3	แหลมพันวา	20	7	27
	แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	60	21	81
1	ชุมชนบ้านแขนง	20	7	27
2	ชุมชนเมืองเก่าภูเก็ต	20	7	27
3	ชุมชนกมลา	20	7	27
	แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	60	21	81
1	สุโข สปา วัฒนธรรมและสุขภาพ รีสอร์ท	20	7	27
2	สปาบ้านบางคณสี	20	7	27
3	สุมาลีบ็อกซิ่งยิม	20	7	27
	แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น	60	21	81
1	เอลเฟิน จังเกิ้ล แชนจ์วีรี ภูเก็ต	20	7	27
2	ภูเก็ตแฟนตาซี	20	7	27
3	สยามนิรมิตภูเก็ต	20	7	27
	รวม	300	105	405

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 การวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามภาษาจีนและภาษารัสเซีย เพื่อศึกษาสถานการณ์การท่องเที่ยวแบบเนิบช้าของนักท่องเที่ยวจีนและรัสเซียที่ได้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต รวมทั้งเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบเนิบช้าของจังหวัดภูเก็ตในการรองรับนักท่องเที่ยวจีนและรัสเซีย ซึ่งมีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ โดย 1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบเนิบช้าของจังหวัดภูเก็ตในการรองรับนักท่องเที่ยวจีนและรัสเซีย 2) ร่างเครื่องมือแบบสอบถาม

และ 3) นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องความเที่ยงตรงของเนื้อหา (validity) จำนวน 30 ชุด เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม ด้วยวิธีการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (coefficient alpha) (Kitpridaborisut, 2010: 347) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่น 0.88

4.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) เพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการศึกษาเชิงปริมาณในการกำหนดแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบเนิบช้าของจังหวัดภูเก็ตในการรองรับนักท่องเที่ยวจีนและรัสเซีย

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.2 เก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดย 1) ศึกษาพื้นที่ที่ทำการเก็บข้อมูล และทำการนัดหมายกลุ่มตัวอย่าง/ผู้ให้ข้อมูลที่ทำการศึกษาไว้ 2) ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตัวเอง โดยใช้แบบสอบถาม/แบบสัมภาษณ์ที่เตรียมไว้ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่าง/ผู้ให้ข้อมูล 3) ตรวจสอบแบบสอบถามในเรื่องของความถูกต้อง และความสมบูรณ์ 4) นำแบบสอบถาม/แบบสัมภาษณ์ที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูล และ 5) กรณีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนเช่นเดียวกับการใช้แบบสอบถาม

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยวิเคราะห์ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ที่ได้จากการรวบรวมเอกสาร และการสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งหลักการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีการของ Chanthawanit (2016: 69, 91) เป็นแบบอย่างในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยอาศัยหลักวิเคราะห์ 2 ชนิด ได้แก่ การวิเคราะห์โดยจำแนกข้อมูล (typological analysis) และการวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบข้อมูล (constant comparison)

7. การอภิปรายผลและการจัดทำรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

เพื่อสังเคราะห์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยให้อยู่ในรูปแบบองค์ความรู้ที่ชัดเจน ซึ่งนำไปใช้ประโยชน์ได้

ผลการวิจัย

1. สถานการณ์การท่องเที่ยวแบบเนิบช้าของนักท่องเที่ยวจีนและรัสเซียที่ได้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต

1.1 ข้อมูลสถานการณ์การท่องเที่ยวแบบเนิบช้าของนักท่องเที่ยวจีนและรัสเซีย

นักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวรัสเซียส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 54.1 มีอายุระหว่าง 34 - 53 ปี (Gen X) จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7

มีภูมิลำเนาจากประเทศจีน จำนวน 300 คน คิดเป็นร้อยละ 74.1 นักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวรัสเซียส่วนใหญ่เดินทางมากับเพื่อน จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9 มีจำนวนวันท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตโดยเฉลี่ย 12 วัน ส่วนใหญ่เข้าพักโรงแรม จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 58.5 ได้รับข่าวสารของสถานที่ท่องเที่ยวแบบเนิบช้าจังหวัดภูเก็ตจากเว็บไซต์ (website) จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4 มีรูปแบบการท่องเที่ยวด้วยตนเอง จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 47.7 มีค่าใช้จ่ายต่อวันมากกว่า 5,000 บาท จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 ส่วนใหญ่เดินทางไปท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติทางทะเล จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 และประทับใจเกาะราชามากที่สุด จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 สถานที่ท่องเที่ยวทางบก ประทับใจแหลมพรหมเทพมากที่สุด จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 37.7 สถานที่ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ประทับใจร้านบริการสปามากที่สุด จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ประทับใจตัวเมืองภูเก็ตมากที่สุด จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 และสถานที่ท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น ประทับใจไข่ม่อน คาบาเร่ย์/แอโพรไตท์ที่มากที่สุด จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2

1.2 ข้อมูลลักษณะการท่องเที่ยวแบบเนิบช้าของนักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวรัสเซีย โดยภาพรวมนักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวรัสเซียส่วนใหญ่มีลักษณะการท่องเที่ยวแบบเนิบช้าอยู่ในระดับสูง เมื่อเปรียบเทียบรายด้านพบว่านักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวรัสเซียส่วนใหญ่มีลักษณะการท่องเที่ยวแบบเนิบช้าในด้านการทำกิจกรรมท่องเที่ยวที่ไม่เร่งรีบ (slow activity) รองลงมาด้านการปรุงอาหารที่ประณีต (slow food) และด้านการเดินทางหรือขนส่งที่ไม่เร่งรีบ (slow logistic) นักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวรัสเซียมีลักษณะการท่องเที่ยวแบบเนิบช้าในด้านนี้น้อยที่สุด

2. แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบเนิบช้าของจังหวัดภูเก็ตในการรองรับนักท่องเที่ยวจีนและรัสเซีย การให้ความสำคัญกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบเนิบช้าจังหวัดภูเก็ตของนักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวรัสเซีย พบว่าโดยภาพรวมนักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวรัสเซียส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบเนิบช้าจังหวัดภูเก็ตอยู่ในระดับสูง เมื่อเปรียบเทียบรายด้าน พบว่านักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวรัสเซียส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านศักยภาพ

ในการพัฒนาและรองรับการท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงมาด้านคุณค่าของแหล่งธรรมชาติ ส่วนด้านศักยภาพในการดึงดูดใจนักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวรัสเซียให้ความสำคัญน้อยที่สุด ขณะที่ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบเนิบช้าจังหวัดภูเก็ต จากการวิเคราะห์แบบสอบถามของนักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวรัสเซีย รวมทั้งการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มตัวแทนผู้บริหารภาครัฐ และภาคเอกชนเห็นว่าปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบเนิบช้าจังหวัดภูเก็ต ได้แก่

2.1 ควรพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การพัฒนาเส้นทางให้มีหลายเส้นทาง สถานที่จอดรถ ห้องน้ำสาธารณะ ป้ายบอกทาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการคมนาคม เนื่องจากปัจจุบันมีปัญหารถติดเป็นอย่างมาก

2.2 ควรพัฒนาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินแก่นักท่องเที่ยว ให้แก่นักท่องเที่ยว เช่น มาตรการรักษาความปลอดภัย เจ้าหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยระหว่างการท่องเที่ยว การป้องกันอุบัติเหตุต่าง ๆ เป็นต้น

2.3 ควรพัฒนา และส่งเสริมให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนในพื้นที่ให้สามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศกับนักท่องเที่ยวได้

2.4 ควรพัฒนาการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบเนิบช้าของจังหวัดภูเก็ต ให้แก่นักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะการฟื้นฟูภาพลักษณ์ความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว เนื่องจากกรณีเรือล่มรวมทั้งประชาสัมพันธ์ข้อมูลการท่องเที่ยว กิจกรรมต่าง ๆ ผ่านทางสื่อออนไลน์

2.5 ควรพัฒนา และส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชนให้เพิ่มมากขึ้น เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้วิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณีต่าง ๆ

2.6 ควรส่งเสริมในเรื่องของการตลาดให้มากขึ้น โดยเฉพาะการจัดทำโปรโมชั่นในสินค้า และบริการต่าง ๆ เช่น ที่พัก ๆ 3 คืน แถมฟรีอีก 1 คืน ราคาตัวเครื่องบินราคาพิเศษ

2.7 ควรแก้ปัญหาราคาสินค้า และบริการสูง ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเสียค่าใช้จ่ายสูงชันมาก เช่น ค่าบริการแท็กซี่มีอัตราสูง ราคาสินค้าบริโภคปรับตัวสูง

2.8 ควรแก้ปัญหาชาวต่างชาติแย่งงานทางด้านการท่องเที่ยวของคนไทย เช่น โก๊ตเถื่อนชาวต่างชาติ บริษัททัวร์ชาวต่างชาติเปิดบริษัทแข่งกับคนไทย

2.9 การพัฒนาพื้นที่หรือปรับปรุงภูมิทัศน์สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของแหล่งท่องเที่ยวให้อยู่ในสภาพปกติไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม และเน้นเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติให้มากขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

1. สถานการณ์การท่องเที่ยวแบบเนิบช้าของนักท่องเที่ยวจีนและรัสเซียที่ได้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต

1.1 ข้อมูลสถานการณ์การท่องเที่ยวแบบเนิบช้าของนักท่องเที่ยวจีนและรัสเซียผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมนักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวรัสเซียส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 34 - 53 ปี (Gen X) มีภูมิลำเนาจากประเทศจีน เดินทางมากับเพื่อน มีจำนวนวันท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตโดยเฉลี่ย 12 วัน ส่วนใหญ่เข้าพักโรงแรม ได้รับข่าวสารของสถานที่ท่องเที่ยวแบบเนิบช้าจังหวัดภูเก็ตจากเว็บไซต์ มีรูปแบบการท่องเที่ยวด้วยตนเอง มีค่าใช้จ่ายต่อวันมากกว่า 5,000 บาท ส่วนใหญ่เดินทางไปท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติทางทะเล ประทับใจเกาะราชา นอกจากนี้ประทับใจแหลมพรหมเทพ ร้านบริการสปา ตัวเมืองภูเก็ต และไข่มอน คาบาเร่ย์/แอฟโรไดท์ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับการวิจัยของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย Ministry of Tourism and Sports (2015a: 2-45) ที่พบว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวศักยภาพสูงชาวจีนให้ความสำคัญในการเลือกเป้าหมายการเดินทาง จากความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว คำบอกเล่า/แนะนำจากเพื่อนหรือคนรู้จัก นิยมจัดการเดินทางด้วยตัวเอง เลือกที่จะเดินทางไปต่างประเทศร่วมกับเพื่อน ซึ่งเลือกพัก “โรงแรม” ประเภท 4 ดาว เป็นต้นไป ใช้เวลาท่องเที่ยวตั้งแต่ 1 สัปดาห์ขึ้นไป มีความสนใจกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวค่อนข้างหลากหลาย โดยกิจกรรมยอดนิยม ได้แก่ การช้อปปิ้ง และการพักผ่อนชายทะเล รองลงมาเป็นการชิมอาหารท้องถิ่น การเข้าชมสถานที่ประวัติศาสตร์ และกิจกรรมบันเทิง สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวศักยภาพสูงชาวรัสเซีย Ministry of Tourism and Sports (2015b: 2-44) พบว่าเลือกเป้าหมายการเดินทาง โดยบรรยากาศดี อากาศดี (ส่วนใหญ่เป็นบรรยากาศทางทะเล) ช่องทางสื่อสารที่ใช้กันแพร่หลาย ได้แก่ ข่าวสารจากเพื่อน สังคมออนไลน์ ส่วนใหญ่จะเลือกพัก “โรงแรม” ใช้เวลาสำหรับการท่องเที่ยวต่างประเทศ แต่ละครั้งนานกว่า 1 สัปดาห์ กิจกรรมการท่องเที่ยวยอดนิยมที่ให้ความสนใจมากที่สุดคือการพักผ่อนชายทะเล การช้อปปิ้ง รองลงมาได้แก่ การเข้าชมสถานที่ประวัติศาสตร์ และสปา

1.2 ข้อมูลลักษณะการท่องเที่ยวแบบเนิบช้าของนักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวรัสเซียผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมนักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวรัสเซียส่วนใหญ่มีลักษณะการท่องเที่ยวแบบเนิบช้าอยู่ในระดับสูง เมื่อเปรียบเทียบรายด้านพบว่านักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวรัสเซียส่วนใหญ่มีลักษณะการท่องเที่ยวแบบเนิบช้าในด้านการทำกิจกรรมท่องเที่ยวที่ไม่เร่งรีบ (slow activity) รองลงมาด้านการปรุงอาหารที่ประณีต (slow food) และด้านการเดินทางหรือขนส่งที่ไม่เร่งรีบ (slow logistic) นักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวรัสเซียมีลักษณะการท่องเที่ยวแบบเนิบช้าในด้านนี้น้อยที่สุด ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับการวิจัยของ Frignani (2015: 1) ที่พบว่าคุณลักษณะของนักท่องเที่ยวที่สนใจการท่องเที่ยวแบบไม่เร่งรีบ นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว คำนี้ถึงความเป็นธรรมชาติมากที่สุด รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Thiansiri, Wandi, Bunyanuphong, & Sangkhakon (2012: 49-51) ผลการศึกษาที่พบว่ามีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ดึงดูดคือ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และมีกิจกรรมท่องเที่ยวที่หลากหลาย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kumphangsirichai (2011: 102-113) ซึ่งพบว่ากิจกรรมหลากหลายที่นักท่องเที่ยวต้องการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับท่องเที่ยวอำเภอเชียงคานจังหวัดเลย จัดให้มีขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวในลักษณะของการท่องเที่ยวแบบไร้ความเร่งรีบ ได้แก่ การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตชาวบ้านโดยเจ้าของบ้านเป็นผู้นำเที่ยว เข้าร่วมทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น การเข้าร่วมงานประเพณีต่าง ๆ ที่จัดขึ้นโดยชาวบ้านในชุมชน การรับฟังประวัติของเมืองเชียงคาน โดยการเล่าเรื่องราวจากปราชญ์ชาวบ้าน การเข้ารับฟังธรรมจากพระสงฆ์และการปฏิบัติธรรมในธรรมสถาน

2. แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบเนิบช้าของจังหวัดภูเก็ตในการรองรับนักท่องเที่ยวจีนและรัสเซีย

2.1 การให้ความสำคัญกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบเนิบช้าจังหวัดภูเก็ตของนักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวรัสเซีย พบว่าโดยภาพรวมนักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวรัสเซียส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบเนิบช้าจังหวัดภูเก็ตอยู่ในระดับสูง เมื่อเปรียบเทียบรายด้าน พบว่านักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวรัสเซียส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับด้านศักยภาพในการ

พัฒนา และรองรับการท่องเที่ยวมากที่สุด (โดยเฉพาะประเด็นความสะอาดบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน เช่น น้ำ ไฟฟ้า ถนน สุขภาพที่จอดยานพาหนะ) รองลงมาคือด้านคุณค่าของแหล่งธรรมชาติ (โดยเฉพาะประเด็นความสวยงามทางกายภาพและภูมิทัศน์ ความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ) และส่วนด้านศักยภาพในการดึงดูดใจนักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวรัสเซียให้ความสำคัญน้อยที่สุด ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับการวิจัยของ Frignani (2015: 1) ที่พบว่าปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสิ่งดึงดูดใจ และด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว หลังการมาเยือนชุมชนบางกระเจ้าจังหวัดสมุทรปราการ รวมทั้งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ Thawiphat Former Governor of Phuket (2018b: 1) ได้กล่าวถึงจังหวัดภูเก็ตได้มีแผนงานในการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในหลาย ๆ ด้าน ซึ่งทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการจัดทำแผนงานโครงการในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ไม่ว่าจะเป็นโครงการรถไฟฟ้ารางเบา โครงการทางพิเศษสาขากระบี่ ป่าตอง โครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกภูเก็ต และโครงการพัฒนาทางหลวงในจังหวัดภูเก็ตทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการดำเนินงานตามแผนที่วางไว้

2.2 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบเนิบช้าจังหวัดภูเก็ต พบว่าปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่นักท่องเที่ยว การสื่อสารภาษาต่างประเทศกับนักท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชน ปัญหาการตลาด ราคาสินค้า และบริการสูง ชาวต่างชาติแย่งงานทางด้านบริการท่องเที่ยวของคนไทย รวมถึงปัญหาการพัฒนาพื้นที่หรือปรับปรุงภูมิทัศน์สภาพแวดล้อม ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับความคิดเห็นของ Thawiphat Former Governor of Phuket (2018a: 1) ได้กล่าวว่า จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่สร้างเศรษฐกิจและรายได้ด้านการท่องเที่ยวให้กับประเทศ จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาสร้างมาตรฐานและยกระดับการท่องเที่ยวให้มีความเป็นสากลโดยเน้น 3 มาตรการหลัก คือ เรื่องของความสะอาด สะอาด และปลอดภัยที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อน เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตให้ก้าวสู่มาตรฐานสากล และจังหวัดภูเก็ตจะต้องนำร่องในเรื่องของความปลอดภัยของการท่องเที่ยว

ทางทะเลที่ในกลุ่มอันดามัน เพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อชักจูงให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยโดยสร้างสิ่งจูงใจและสิ่งอำนวยความสะดวก ต่อบรรยากาศการท่องเที่ยวส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะโดดเด่นร่วมกัน หรือจะเป็นกลุ่มเชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาจากวิถีชีวิตชุมชนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิม และใหม่ให้มีมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งควบคุมสินค้าและบริการให้มีคุณภาพราคาและเป็นธรรม สำหรับการสร้างความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีด้านการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต รวมทั้งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ Aphaiyathan (2018: 1) หัวหน้ากลุ่มงานวิจัยด้านเศรษฐกิจ สถาบันวิจัยเศรษฐกิจป๋วย อึ๊งภากรณ์ กล่าวว่า การตั้งราคาสินค้าและบริการในภาคต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ที่ได้ในพื้นที่ ค่าแรง และการขนส่ง ซึ่งจากการศึกษาราคาแกงเขียวหวานถุง พบว่าค่าครองชีพจังหวัดภาคใต้ตอนบน เช่น ภูเก็ต พังงา สุราษฎร์ธานี มีค่าครองชีพสูงสุดประมาณ 9,000 บาทต่อเดือน นอกจากนี้สอดคล้องกับความคิดเห็นของ Thepbamrung (2018: 1) กล่าวถึงรูปแบบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานรัฐที่ผ่านมาไม่ได้เป็นธรรมต่อภาคเอกชน และสร้างความเดือดร้อนให้แก่ ภาคเอกชนที่ทำถูกต้องตามกฎหมาย โดยมีกรณีข้อเรียกร้องให้มีการจัดการกับไกด์เถื่อนชาวต่างชาติที่เข้ามาแย่งอาชีพคนไทยไม่ได้ลดลง อีกทั้งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ Patimaprakon (2017: 1) กล่าวถึงงานวิจัยการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านทุนมนุษย์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการของไทยพบว่า ภาพรวมบุคลากรทางการท่องเที่ยวมีจุดอ่อนคือ ทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศ ขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ที่จับใจในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และคุณภาพการบริการยังไม่ได้มาตรฐานสากล

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย จากผลการวิจัย คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ซึ่งใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบเนิบช้าของจังหวัดภูเก็ตเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวจีนและรัสเซีย โดยทุกภาคส่วนควรช่วยกันพัฒนาการท่องเที่ยวแบบเนิบช้าในลักษณะแบบบูรณาการสานพลังประชารัฐ (ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน) และให้ดำเนินการตามบทบาทหน้าที่และอำนาจที่มีตามกฎหมายในรูปแบบ ซึ่งมีรายละเอียดที่สำคัญ ดังนี้

ภาครัฐ (government sector)

1. ภาครัฐควรพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน (infrastructure) และภูมิทัศน์ (landscape) แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่ส่งเสริม และสนับสนุนการท่องเที่ยวแบบเนิบช้าได้แก่

1.1 การแก้ปัญหาระบบขนส่ง เนื่องจากปัจจุบันมีปัญหา รถติด ขณะที่การดำเนินการสร้างรถไฟฟารางเบายังไม่แล้วเสร็จ ควรเพิ่มรถสาธารณะให้หลากหลาย พัฒนาก่อนให้มีหลายเส้นทาง การลดทางโค้งถนน การสร้างทางด่วน

1.2 สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว เช่น ห้องน้ำสาธารณะ สถานที่จอดรถ ป้ายบอกทางภาษาต่าง ๆ โดยเฉพาะความสะดวกสถานที่ท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญ คงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ของชุมชน

2. ภาครัฐควรส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยเฉพาะการเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ชุมชน ให้สามารถนำสินค้ามาขายในโครงการต่าง ๆ ประจำปีที่จัดขึ้นได้ โดยไม่คิดค่าเช่าที่

3. ภาครัฐควรพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวโดยชุมชน

4. ภาครัฐควรมีศูนย์บริการข้อมูล และความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เพื่อให้ข้อมูลในด้านต่าง ๆ การประชาสัมพันธ์ และแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยว

5. ภาครัฐควรมีมาตรการ ติดตาม และตรวจสอบเรื่องการรักษาปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่นักท่องเที่ยว

5.1) การกำกับราคาสินค้า อาหาร และค่าบริการอื่น ๆ ปัจจุบันมีการปรับราคาสินค้าและบริการราคาสูงขึ้น เช่น ค่าบริการรถแท็กซี่ ราคาสินค้าบริโภคต่าง ๆ

5.2) การบังคับใช้กฎหมายในการแก้ปัญหาชาวต่างชาติแย่งงานด้านการท่องเที่ยวของคนไทย

ภาครัฐและภาคเอกชน (government and private sector)

1. ควรเพิ่มกิจกรรมหรืองานเทศกาลรื่นเริงประจำปี โดยให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในกิจกรรมของท้องถิ่น และมีวิถีชีวิต ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมในกิจกรรมนั้น ๆ ที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชนผนวกกับผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่นให้ยิ่งใหญ่ และหลากหลายกว่าเดิม เช่น การทำอาหารพื้นเมืองจังหวัดภูเก็ต ถนนสายวัฒนธรรม กิจกรรมเรียนรู้วิถีชีวิตชาวเล บำบ้าย่าหย่า การแสดงละครอิงประวัติศาสตร์ กิจกรรมสินค้า OTOP

2. ควรส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ และการตลาดการท่องเที่ยวแบบเนิบช้า เช่น การเรียนรู้วิถีชีวิตในชุมชน วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น การรำพื้นบ้าน ร้อยพวงมาลัย การฝึกทำอาหารพื้นเมือง (หมู้อ่อง หมี่ผัดฮกเกี้ยน ขนมหวาน ปอเปี๊ยะสด) ขณะเดียวกันควรส่งเสริมทางการตลาด เช่น การจัดทำโปรโมชั่นราคาในเรื่องของทัวร์ เครื่องบิน และที่พัก ๆ 3 คืน แคมป์ฟรีอีก 1 คืน โดยผ่านการใช้สื่อโซเชียลมีเดีย หนังสือแนะนำ แผ่นพับ นอกจากนี้ควรมีการประชาสัมพันธ์การให้ความรู้ถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวและการอนุรักษ์กับพนักงานนำเที่ยวนักท่องเที่ยว และชุมชน รวมทั้งเร่งฟื้นฟูสภาพลักษณะของการท่องเที่ยวภูเก็ต โดยเฉพาะความปลอดภัยสืบเนื่องจากเรือล่ม

3. ควรพัฒนาบุคลากรให้สามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศกับนักท่องเที่ยวได้ นอกจากนี้ภาครัฐควรส่งเสริมให้คนในชุมชนสามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศได้เช่นกัน เนื่องจากในปัจจุบันพบว่าความสามารถในการสื่อสารด้านภาษากับนักท่องเที่ยวไม่ชัดเจน ทำให้การสื่อสารเป็นเรื่องยากต่อการท่องเที่ยว

4. ควรร่วมกันกำหนดนโยบายให้กับบริษัทขนาดใหญ่ ๆ สนับสนุนการวางสินค้าพื้นเมืองที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชนให้สามารถวางขายในห้างต่าง ๆ ได้โดยไม่เก็บค่าเช่าที่ เพื่อเป็นการช่วยเหลือเศรษฐกิจฐานรากหรือระบบเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่นที่สามารถพึ่งตนเองมีการช่วยเหลือเอื้อเพื่อซึ่งกันและกัน

5. การพัฒนาแอปพลิเคชันข้อมูลการท่องเที่ยวบนมือถือเพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงข้อมูลการท่องเที่ยวได้ง่ายสามารถเชื่อมต่อกับจุดท่องเที่ยวชุมชนขนาดเล็กไปกับแหล่งท่องเที่ยวใหญ่ได้โดยใช้ฐานข้อมูลประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตที่มีอยู่

ภาคประชาชน (public sector)

1. ประชาชนในชุมชนควรมีการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน และผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น เช่น ความพร้อมโรงแรมที่พัก หรือส่งเสริมในเรื่องของที่พักแบบโฮมสเตย์หรือการพักอาศัยกับชาวบ้านในชุมชน สาธารณูปโภคต่าง ๆ รวมทั้งการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น

2. สร้างการรับรู้ให้แก่ชุมชนในเรื่องอัตลักษณ์ และวัฒนธรรมชุมชน โดยให้ชุมชนแต่ละชุมชนมีตัวแทนในการให้ข้อมูล และประชาสัมพันธ์ เมื่อมีนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมชมชุมชนท้องถิ่น สามารถนำเสนอกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวศึกษา

วิถีชีวิตคนในชุมชนแบบไม่เร่งรีบ โดยเน้นความเป็นมิตรไมตรีของคนในชุมชน โดยเฉพาะเสนอการต้อนรับของชุมชนที่สะท้อนความเป็นอัตลักษณ์ของชุมชน ภาษา ประเพณี และวัฒนธรรม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป จากการศึกษาครั้งนี้ คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป ได้แก่

2.1 การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวแบบเนิบช้าจังหวัดภูเก็ตโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.2 การพัฒนาสมรรถนะบุคลากรทางด้านการท่องเที่ยวแบบเนิบช้าของหน่วยงานรัฐ และเอกชนในจังหวัดภูเก็ต และ

2.3 การพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดการท่องเที่ยวแบบเนิบช้าจังหวัดภูเก็ต

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จโครงการวิจัยครั้งนี้ เกิดขึ้นได้ด้วยกำลังสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนที่ได้ให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยอย่างดียิ่ง จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

References

- Aphaiyathan, Thotsaphala. (2018). **Reveal the Results of the Survey “Phuket, Phang Nga, Surat” the Highest Cost of Living (เผยผลสำรวจ “ภูเก็ต-พังงา-สุราษฎร์” ค่าครองชีพสูงสุด)**. [Online]. Retrieved April 25, 2018 from <https://tna.mcot.net/tna-202317>
- Chanthawanit, Suphang. (2016). **Data Analysis in Qualitative Research (การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ)**. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Chirawatkun, Siriphon. (2009). **Qualitative Research in Health Sciences (การวิจัยเชิงคุณภาพด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ)**. Bangkok: Witthayaphat.
- Department of Tourism. (2014a). **Guide to Assessing Quality Standards of Natural Attractions (คู่มือการตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ)** (2nd ed.). Bangkok: Office of Printing

- Works of the War Veterans Organization of Thailand Under Royal Patronage of His majesty the King. Department of Tourism. (2014b). **Guide to Assessing Quality Standards of Recreational Attraction** (คู่มือการตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางนันทนาการ) (2nd ed.). Bangkok: Office of Printing Works of the War Veterans Organization of Thailand Under Royal Patronage of His majesty the King.
- Department of Tourism. (2014c). **Guide to Assessing Quality Standards of Historical Attractions** (คู่มือการตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์) (2nd ed.). Bangkok: Office of Printing Works of the War Veterans Organization of Thailand Under Royal Patronage of His majesty the King.
- Department of Tourism. (2014d). **Guide to Assessing Quality Standards of Cultural Attraction** (คู่มือการตรวจประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม) (2nd ed.). Bangkok: Office of Printing Works of the War Veterans Organization of Thailand Under Royal Patronage of His majesty the King.
- Frignani, Amornrat. (2015). **Promoting Slow Tourism Management in Bangkrachao, Samut Prakarn Province** (การส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบไม่เร่งรีบในชุมชนบางกระเจ้า จังหวัดสมุทรปราการ). Master's dissertation of Arts Program in Tourism Management, Dhurakij Pundit University, Bangkok, Thailand.
- Homchuen, Soraya. (2010). **Analysis of the World Tourism Situation by Euromonitor March 2010** (บทวิเคราะห์สถานการณ์การท่องเที่ยวโลกโดยยูโรมอนิเตอร์เดือนมีนาคม 2553). [Online]. Retrieved January 30, 2017 from <https://issuu.com/etatjournal/docs/etat22553>
- Kitpridaborisut, Buntham. (2010). **Techniques for Creating Data Collection Tools for Research** (เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย). Bangkok: Sianankanphim.
- Kumphangsirichai, Jintana. (2011). **Slow Tourism Management Guidelines: A Case Study of Homestay ChiangKhan District, Loei Province** (แนวทางการจัดการการท่องเที่ยวแบบไร้ความเร่งรีบกรณีศึกษาชุมชนโฮมสเตย์ อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย). Master's dissertation of Business Administration (Tourism Management), Khon Kaen University.
- Ministry of Tourism and Sports. (2015a). **Final Report Study Project of High Potential Tourist Market, China, India, Russia (Chinese Market)** (รายงานขั้นสุดท้ายโครงการศึกษาตลาดนักท่องเที่ยวศักยภาพสูง จีน อินเดีย รัสเซีย (ตลาดจีน)). Bangkok: Ministry of Tourism and Sports.
- Ministry of Tourism and Sports. (2015b). **Final Report Study Project of High Potential Tourist Market, China, India, Russia (Russia Market)** (รายงานขั้นสุดท้าย โครงการศึกษาตลาดนักท่องเที่ยวศักยภาพสูง อินเดีย รัสเซีย (ตลาดรัสเซีย)). Bangkok: Ministry of Tourism and Sports.
- Office of the National Economic and Social Development Council. (2016). **The National Economic and Social Development Plan, The Twelfth Plan (2017 - 2021)** (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 - 2564). Bangkok: Office of the National Economic and Social Development Council.
- Patimaprakon, Thanasak. (2017). **Open Research Results are Stunned! Phuket is Magical Thai People are Weak in Language, Weaknesses in Tourism** (เปิดผลวิจัยอึ้ง! ภูเก็ตลึ้มมนตร์ขลังคนไทยอ่อนภาษาจุดอ่อนท่องเที่ยว). [Online]. Retrieved November 3, 2018 from <https://www.thairath.co.th/content/1115645>
- Thawiphath, Phakkhaphong. (2018a). **Phuket Tourism Promotion Board Meeting No. 2/2018**. (การประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต ครั้งที่ 2/2561). [Online]. Retrieved October 25, 2018 from http://thainews.prd.go.th/th/news/print_news/TNECO6110250010016
- Thawiphath, Phakkhaphong. (2018b). **Meeting of the Joint Government and Private Committees to**

- Develop and Solve Economic Problems in Phuket No. 4/2018** (จังหวัดภูเก็ตประชุมคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ต ครั้งที่ 4/2561). [Online]. Retrieved October 26, 2018 from http://thainews.prd.go.th/th/website_th/news/print_news/TNECO6110260010013
- The Office of Strategy Management Andaman. (2018). **Tourism of the Andaman Provincial Group** (การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอันดามัน). [Online]. Retrieved November 2, 2018 from <http://www.osmsouth-w.moi.go.th/file/download/32-travel.doc>
- Thepbamrung, Krit. (2018). **Andaman Guides are Very Resistant to Urging the State to Use the Law to be Fair. Identify Thai People But Let the Guides Strewn** (ไกด์อันดามันสุดทนจี้รัฐใช้กฎหมายให้เป็นธรรม ระบุเข้มคนไทย แต่ปล่อยไกด์เถื่อนเกลื่อน). [Online]. Retrieved November 2, 2018 from <https://mgronline.com/south/detail/9610000109430>
- Thiansiri, Chanchit, Wandi, Chanthawat, Bunyanuphong, Suri, & Sangkhakon, Konwan. (2012). Slow Tourism Market Potential Evaluation for Elderly Tourists in Upper - North Rgion of Thailand (การประเมินศักยภาพการตลาดท่องเที่ยวแบบไม่รีบเร่งสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มผู้สูงอายุในภาคเหนือตอนบน). **FEU Academic Review**, 6(1): 49-51.
- Tongsong, Chondarong. (2014) A Concept for Developing Slow Tourism in Thailand (แนวคิดการพัฒนา Slow Tourism ในประเทศไทย). **Research Methodology & Cognitive Science**, 12(2): 1-12.
- Tourism Authority of Thailand. (2018). **Phuket** (ภูเก็ต). [Online]. Retrieved November 2, 2018 from <https://thai.tourismthailand.org/Destinations/Provinces/ภูเก็ต/350>
- Tourism Authority of Thailand Intelligence Center. (2016). **Report of Foreign Tourists Entering Thailand by Checkpoints (by Country)** (รายงานนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้าประเทศไทย รายด้าน (ตามรายประเทศ)). [Online]. Retrieved January 30, 2017 from <https://intelligencecenter.tat.or.th/articles/11855>
- Yamane, T. (1973). **Statistics: an introductory analysis** (3rd ed.). New York: Harper.
- Yuphet, Chanin. (2012). Slow Tourism's Rapid Growth (การเติบโตอย่างรวดเร็วของ Slow Tourism). **THM Quarterly Review**, 2(5): 5.